

VATANIMA İHANET EDEN PEYGAMBER BİLE OLSA...

Aydınlık Gazetesi, 28 Mart 2016

Yıldırım Koç

Türkiye’de 24 Temmuz 2015’ten itibaren daha da sertleşen bir vatan savaşı veriliyor. Vatan savaşının bir cephesi hendeklerdi. Emperyalistlerin uşağı bölücü terör örgütü günümüzde bu hendeklere gömülüyor.

Bu mücadele kararlılıkla sürdürülmelidir.

Bu kararlılığın bir örneği 1925 yılında yaşandı.

Türkiye’nin demokratik devriminin üç temel hedefi vardı.

Milli devleti kurmak.

Türkiye halkını Türk milletine dönüştürmek.

İnsanları kulluktan kurtarıp, özgür, özgüvenli, yaratıcı, sorgulayıcı, bilimi rehber edinmiş kişilere dönüştürmek.

Atatürk’ün önderliğindeki bu büyük mücadelenin önündeki en önemli engel, emperyalist güçler tarafından teşvik edilen ve desteklenen bölücülükle gericiydi. Bölücülükle gericiğin ittifakının en açık örneği de, 1925 yılındaki Şeyh Sait isyanıydı.

ŞEYH SAİT AYAKLANMASI

13 Şubat 1925 tarihinde Şeyh Sait ayaklanması başladı.

Ayaklanma büyük zorluklarla bastırıldı.

Şeyh Sait 15 Nisan 1925 günü yakalandı. 29 Haziran 1925 günü, aralarında Şeyh Sait’in de bulunduğu 29 kişi idam edildi.

1925 yılındaki Şeyh Said Ayaklanmasında önemli rolü olan kişilerden biri, Kürdistan Teali Cemiyeti Başkanı Seyyid Abdülkadir’di.

Ayaklanma bastırıldıktan sonra İstiklal Mahkemesi, Seyyid Abdülkadir ile oğlu Seyyid Mehmet’in de aralarında bulunduğu kişiler hakkında idam cezası verdi.

Birçok kişinin inancına göre, “seyyid”ler, Peygamber torunudur.

Bu tarihlerde halk arasında şeyhlerin asılarak öldürülemeyeceği inancı yaygındı. Cumhuriyet hükümeti bu boş inancı da parçaladı. Ayaklanmaya katılan şeyhler ve seyidler idam edildi. İnsanları kullaştıran ve kerametleri kendilerinden menkul şeyhler ve seyidler, devrimci Kemalist yönetim tarafından tasfiye edildi. Bunların önemli bir bölümünün topraklarına da el kondu.

Bugün bölücü terör örgütü ve yandaşlarının yücelttiği gericiler, Cumhuriyeti kuran kuşağın kararlı mücadelesiyle tasfiye edildi.

VATANA İHANET EDEN CEZASINI BULMALI

Emperyalistlerin işbirlikçisi Seyyid Abdülkadir’in oğlu Seyyid Mehmet’in idamını Naşit Hakkı 1932 yılında yayımlanan *Derebeyi ve Dersim* kitabında şöyle anlatmaktadır:

“O gece, Diyarıbekir’in her gecesi gibi çok yıldızlı, çok parlaktı. Bir iki saat sonra cümhuriyetin irtica ile boğuştuğu kanlı günlerin bir fecri daha doğacaktı. Belediyenin önüne dört sehpa konmuştu. Seyit Abdülkadir, oğlu ve yardımcıları bu sehpalarda cezalarını buluyorlardı. Seyit Abdülkadirzade Seyit Mehmet’in ilmik boynunda iken sesi duyuldu, Seyit Mehmet büyük bir imtiyaz istiyordu. Her kötülüğü yapacaklar, hiç bir kanun eli, hiç bir devlet kuvveti kendilerine işemiyecekti. Seyit Mehmet bağıyordu: ‘Evladı Resul (peygamber nesli, Y.K.) asılmaz, Evladı Resulü asan millet iflah olmaz!’ Bu tegallüp (“tegalüb” olmalı: mugalebe, üstün gelmeye uğraşma, Y.K.) ve irtica hırıltısına genç Türkiye’nin sesi, henüz otuzunu doldurmamış bir zabitan (subayın, Y.K.) ağzından yükseldi: ‘Vatanıma hiyanet eden Resul (Peygamber, Y.K.) de olsa asarım.’ Bu ses manzaraya müstesna bir ulviyet (yücelik, Y.K.) verdi, vatan sevgisi hiyaneti boğmuştu.” (Naşit Hakkı (Uluğ), *Derebeyi ve Dersim*, Hakimiyeti Milliyet Matbaası, Ankara, 1932, s.31-32. Kaynak Yayınları bu kitabı 2009 yılında yeniden yayımladı.)

Vatanseverlik ve vatan savunması böylesine yüce bir duygudur.

Adını bilmediğimiz bu genç subayı saygıyla ve rahmetle anıyorum. Işıklar içinde yatsın ve vatanseverliği günümüzde hepimize örnek olsun.